

ANÀLISI

Joaquim Perramon



Desconcert elèctric

Una rècula de dades per justificar l'interès per Catalunya

L'exposició del president d'Endesa, Manuel Pizarro, al Parlament de Catalunya, el 13 d'agost, per aclarir la seva opinió sobre la gran apagada el 23 de juliol a Barcelona, va resultar una exhibició torrencial de dades estadístiques. Pizarro va voler demostrar als bocabadats diputats l'actuació d'Endesa i la seva aposta per Catalunya.

El president de l'elèctrica va reivindicar que el grup és el primer inversor privat a Catalunya, amb un total de 5.229 milions d'euros en el període 2002-2007, un ritme que duplica el del sector elèctric a escala estatal.

Tota aquesta rècula de dades sobre les inversions fetes per Endesa, les programades que no han arribat a port i les que han estat planificades i esperen torn, resulta una mica ociosa, tenint en compte que ja han estat copiosament divulgades en les memòries del grup elèctric i publicades a dojo des de la companyia i per Internet. En



Manuel Pizarro escoltant les rèpliques dels diputats catalans ■ CRISTINA CALDERER

qualsevol cas, el fons de la qüestió és si la infraestructura elèctrica de Catalunya disposa d'una xarxa suficient i capaç de cobrir la demanda actual i el seu futur creixement.

Des del 1985 Endesa ha tingut un extraordinari procés d'expansió que ha portat a terme mitjançant adquisicions amb el bescanvi d'actius d'empreses elèctriques en procés de

crisi i la compra de paquets d'accions d'altres companyies. A Catalunya Endesa no tenia mercat. No obstant, amb la compra de les accions de Fecea i d'Hidroelèctrica de Catalunya (Hidruña) i la venda per part de l'Institut Nacional d'Indústria (INI) d'Hidroelèctrica del Ribagorça (Enher), el grup elèctric Endesa va aconseguir el monopoli del mercat català de gene-

ració, distribució i comercialització elèctrica que ostentaven les tres companyies esmentades. Propietària de les xarxes elèctriques de distribució, Endesa disposa d'una situació monopolista com a distribuïdora i comercialitzadora de l'electricitat a Catalunya.

Sembla doncs adient que el grup elèctric sigui responsable de desenvolupar i transformar

les xarxes i de fer-ho amb la deguda qualitat per cobrir l'increment de la demanda que la transformació de Catalunya necessita. Sota aquest punt de vista, seria profitós saber fins a quin punt les inversions del grup elèctric per a la renovació de la xarxa catalana es mantenen en peu i garanteixen les instal·lacions necessàries i el nivell de seguretat adequat. Amb les elèctriques catalanes absorbides i eliminades, el grup elèctric estatal s'ha erigit com a punter en el sector energètic, amb un alt grau de concentració empresarial i amb una concepció d'empresa unificadora, de la qual el seu ex-president Rodolfo Martín Villa va ser un bon inspirador.

Ben proveït de dades i estadístiques, Pizarro va carregar la responsabilitat de l'aturada a Red Eléctrica de España (REE). Manuel Pizarro i el president de REE, Luis Atienza, es van reunir en les respectives intervencions al Parlament un reguitzell d'acusacions sobre les seves competències i actuació, però sense que es tragués l'entrellat sobre les causes que van provocar l'apagada.

L'alt voltatge

REE és propietària i gestora de la xarxa de transport d'alta tensió a l'Estat espanyol i, per tant, de Catalunya. D'altra banda, és l'operador del sistema elèctric peninsular. En el model de separació de les activitats de les companyies elèctriques, la fase del transport de l'electricitat continua regulada i és considerada un monopoli natural.

La Societat Estatal de Participacions Industrials manté el 20% del capital de REE, una posició de control en l'entitat diaguem-ne semipública, ja que la resta del capital cotitza a borsa. El 1985 l'empresa va néixer a partir de la unificació dels actius elèctrics d'alt voltatge en què totes les elèctriques espanyoles van haver d'invertir al llarg dels anys.

Ara, com a propietària última de la xarxa, ha de vetllar per subministrar l'electricitat d'alt voltatge a les distribuïdores en condicions adequades per cobrir la demanda i amb nivells de seguretat i efectivitat. Del desastre de l'actuació deficient de REE n'és una mostra l'apagada. De les restriccions de la xarxa estatal, més val no parlar-ne.

TANTxTANT

Modest Guinjoan / Josep Maria Llauredor



Amb el liri a la mà

Aquí els monopolis públics i privats són uns mals aliats del creixement econòmic i de l'atenció als usuaris. Alguna cosa s'està fent malament en el control dels monopolis en mans de l'Estat: Renfe amb la broma diària de les Rodalies, AENA amb la dels aeroports i REE amb les apagades, de bracet amb Fecea Endesa. Hi ha símptomes que aquí la gent tot s'ho empassa i, com que qui decideix ho sap, posats a retallar inversions, fer-ho a Catalunya, i posats a invertir en projectes de modernització, prescindir de Catalunya.

D'altra banda, empreses que al seu dia es van privatitzar, com Repsol i Telefónica, malgrat la notable presència catalana en el capital, consellers i directius mostren

Les grans empreses practiquen un espanyolisme ranci que ofèn una part dels clients

una sensibilitat mínima per la llengua d'un mercat en principi important (l'atenció en català —quan n'hi ha— és com un sacrifici), això quan no practiquen en alguns àmbits, com el patrocini

esportiu, un espanyolisme ranci que ofèn una part dels seus clients. A la inversa, un altre monopoli privatitzat, Endesa, practica una política de comunicació endreçada en termes lingüístics però, en canvi, el seu equip directiu fuig del capital català com de la pesta i ens obsequia amb un servei tercermundista.

Què els han fet els catalans a tots plegats? Per què aquest menyspreu? Què hi fan els polítics del país? Quins són els límits d'anar amb el liri a la mà? A força de disbarats, potser s'arribarà a una situació en què el país, per molt ruc que sigui, tip com n'ha d'estar, acabi donant un cop de puny damunt la taula a veure si algú se l'escolta. El que més sorprèn als que som simples observadors de la política és que ningú agafi el testimoni.

Cinc cèntims

Mútua Universal reuneix avui la comissió de control

La segona mútua catalana d'accidents de treball, Mútua Universal, ha convocat per avui amb caràcter d'urgència la comissió de control i seguiment per analitzar la crisi. Aquesta és la primera reunió de la comissió, que reuneix representants dels treballadors i de les empreses associades, després de la querella que va presentar la Fiscalia Anticorrupció contra el director general de la mútua, Juan Aicart, com a presumpte autor d'un delictes de malversació de fons de la Seguretat Social.

La recessió a la construcció posa en perill l'ocupació

La construcció destruirà uns 50.000 llocs de treball per cada punt percentual que caigui l'activitat del sector, segons dades de Comissions Obreres. En concret, el sindicat calcula que una disminució d'un 1% en l'activitat constructora comportaria la pèrdua del 2% dels llocs de treball.

Es ven el Banc de Saxònia per la crisi hipotecària

Redacció
FRANKFURT

La crisi hipotecària dels Estats Units s'ha cobrat una nova víctima, però a Europa, concretament a Alemanya. L'Estat federat de Saxònia s'ha vist obligat a vendre el seu banc públic, Sachsen LB, a una altra entitat regional, el Landesbank de Baden-Württemberg.

L'Estat de Saxònia rebrà en un primer moment 300 milions d'euros, però abans de final d'any es farà una altra valoració del Sachsen LB.

Aquest grup financer, el més petit d'Alemanya, amb seu a Leipzig, integra econòmicament i jurídicament vuit caixes d'estalvis de Saxònia i finança principalment pimes. Precisament, aquestes caixes van haver

d'injectar recentment un crèdit de 17.300 milions d'euros al Sachsen LB per rescatar-lo de les dificultats financeres que travessa per la seva exposició a la crisi hipotecària dels Estats Units.

El banc saxó invertia al mercat immobiliari nord-americà des de la seva filial Sachsen LB Europe, a Dublín. ■

EL PORT DE LA SELVA

OBRA NOVA
VENDA DE PISOS
Qualitats excepcionals

3 habitacions i 2 banys



972 51 43 47
646 633 717

www.jomapatri.es